

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 NOVEMBRE DE 2021 | Número 143

PÀG. 3 | RUTH GIORDANO

Segur que estem educant
en els valors adequats?"

PÀG. 6 | PROTESTANTS

Un documental mostra la resistència
dels protestants a Catalunya

PÀG. 11 | MOSTRA DE CINEMA ESPIRITUAL

La 18a edició, amb més dones

PÀG. 21 | MUSEU EPISCOPAL DE VIC

Oriol Picas, nou director

PÀG. 24 | BANYOLES

Retorn als orígens del pare Butinyà

PÀG. 30 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

Jornada Mundial dels pobres

**“Una nova estrella il·luminarà la ciutat
després d'un any de fosca” | PÀG. 15**

PÒRTIC

La Festa Major és lloc de la cultura popular, on tothom posa una part del seu temps, d'altres el talent musical, jocs i espectacles per als petits, sense oblidar l'element religiós que acomboia tantes tradicions. Festa Major vol dir també trobada entre generacions, barreja d'orígens i d'esperances. I tanta falta que ens fa. Sentirem a parlar de la Sagrada Família.

SUMARI

3 Panoràmica

Segur que estem educant en els valors adequats?, per Ruth Giordano
Sant Nectari d'Egina, per Maria Rosa Ocaña
Jornada mundial dels pobres, per Josep-Miquel Bausset

4 Actualitat

Manresa beatifica tres màrtirs caputxins en una cerimònia "per la reconciliació i la pau"
Un documental mostra la resistència dels protestants a Catalunya
Més dones a la Mostra de Cinema Espiritual
Festa Major a la Sagrada Família per inaugurar la Torre de Maria
12 decisions que han marcat la història de la Sagrada Família
Oriol Picas, nou director del Museu Episcopal de Vic
Banyoles, retorn als orígens del pare Butinyà

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

Segur que estem educant en els valors adequats?

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

Com a mare de dos bessons, un nen i una nena, segurament he estat poc convencional a causa de la meva realitat de pastora protestant. Mentre la majoria dels seus companys feien alguna extraescolar o anaven al parc a jugar després de l'escola, els meus fills solien venir amb mi a visitar alguna persona gran, amb problemes de mobilitat o que es trobés a l'hospital. Els meus fills els cantaven cançons, recitaven alguna de les poesies que els hi havien ensenyat a l'escola o algun verset bíblic que havien après de memòria. També, en moltes ocasions, ens acompanyaven tant a mi com al seu pare al tanatori o al cementiri per fer una cerimònia d'enterrament o comiat.

He de dir que ho feien sempre amb molta correcció. Acompanyant amb la senzillesa de la infantesa els moments durs i difícils per a les famílies que, en veure'ls, eren com un bàlsam. Una de les coses que més vaig admirar dels meus fills quan eren nens i adolescents és la naturalitat amb què van ser capaços d'enfrontar-se a la realitat de la mort, la vida o la malaltia. Ara que ja són adults-joves, ho veuen com un bagatge que els ha ajudat en la seva pròpia vida. Aquests darrers dies he escoltat un professor d'universitat especialista en cultura popular en alguna emissora de ràdio catalana. Li preguntaven si era correcte integrar el Halloween a la nostra cultura. Ell feia una breu explicació dient que

tant el Halloween com la castanyada, són festes populars on es recorda als morts. Deia que el que havíem de fer era parlar amb els nens de la mort de forma planera. Això em va portar a recordar el bé que els havia fet als meus fills aprendre des de petits que la mort és part de la vida i que acompanyar les persones en els moments difícils és un valor important. Avui molts nens són privats pels pares d'assistir a un enterrament perquè no vegin la mort. En canvi, els deixen veure sèries terribles on la violència i la mort és exaltada.

Segur que estem educant en els valors adequats?

RUTH GIORDANO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Jordi Boixareu.

Manresa beatifica tres màrtirs caputxins en una cerimònia “per la reconciliació i la pau”

La basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa s’ha omplert aquest dissabte en la beatificació de **Benet** de Santa Coloma de Gramenet, **Domènec** de Sant Pere de Riudebitlles i **Josep Oriol** de Barcelona, en la que ha estat la primera beatificació que es fa a Manresa i al bisbat de Vic. Durant la cerimònia, que ha estat presidida pel cardenal **Marcello Semeraro** i concelebrada per bisbes de Catalunya, s’han fet diversos esments a la voluntat de ressaltar el missatge dels tres màrtirs caputxins “per la reconciliació i la pau”.

El moment clau ha estat el descobriment de la icona dels nous beats màrtirs, situada a l’absis, mentre el cardenal llegia el ritual de la beatificació, i que s’ha conclòs amb un aplaudiment dels sis-cents assistents. La imatge, obra de l’artista **Laura Alberich**, representa els tres màrtirs caputxins aixecant les mans en senyal d’acceptació i pregària i contemplant amb veneració la Moreneta i el seu Fill. Posteriorment s’ha fet la processó i veneració de les relíquies dels nous beats, la festivitat dels quals se celebrarà el 6 de novembre, com la resta de màrtirs caputxins. Amb aquests tres ja són 30 els màrtirs caputxins de Catalunya beatificats.

Els tres frares caputxins van desenvolupar a Manresa “un ministeri exemplar i fecund en la predicació i la guia espiritual”, ha explicat en l’homilia el cardenal Marcello Semeraro. “Quan va esclatar la guerra civil el seu convent va ser ocupat, devastat i incendiat pels milicians”, ha explicat el cardenal. Tot i que van buscar refugi, “van ser buscats i aviat capturats, després van ser sotmesos a cops i humiliacions”. “Els tres van ser executats sense cap procés, només perquè eren cristians, i així van acceptar amb alegria ser despallats de tot, sabent que posseïen uns béns millors i perennes”, ha dit Semeraro.

“Una celebració històrica”

El provincial dels caputxins de Catalunya i Balears, **Eduard Rey**, ha confiat que la celebració sigui “una contribució a la reconciliació i la pau”. S’ha dirigit als nous beats amb aquestes paraules: “Jo us imagino a vosaltres avui com a actors de reconciliació, preguntant pels qui, en aquell moment de bogeria col·lectiva, van ser els vostres botxins, i demanant a Déu que puguin gaudir de la pau de la seva visió gloriosa al costat dels qui van ser les seves víctimes.

Volem fer nostra la vostra pregària també, i que aquesta celebració hagi estat una contribució a la reconciliació i la pau”.

“Aquesta ha estat una celebració històrica, perquè ha estat la primera beatificació de la nostra diòcesi de Vic de l’època moderna”, ha exposat el bisbe de Vic, **Romà Casanova**, en la seva intervenció final d’agraïment a la presència del

cardenal en representació del **papa Francesc**. De manera improvisada, el bisbe s’ha dirigit al cardenal amb aquestes paraules: “Digui-li al sant Pare que l’esperem aquí a Manresa per celebrar els 500 anys de la presència de sant **Ignasi de Loiola**, i digui-li ben fort”. Ha acabat demanant que el testimoni dels beats sigui “ferment de pau, d’amor i reconciliació”. “La veritat no mor mai i l’amor és l’únic camí que porta a la vida plena”, ha afegit.

La celebració, presidida pel cardenal Semeraro, ha estat concelebrada pel nunci apostòlic, així com els bisbes de Vic, Tarragona, Urgell, Sant Feliu de Llobregat, Girona i Tortosa, bisbes auxiliars de Barcelona, el vicari general dels caputxins, els abats de Montserrat i Poblet i una cinquantena de caputxins, entre d’altres. Entre els assistents hi han participat els alcaldes de Manresa i Sant Pere de Riudebitlles, així com la directora d’Afers Religiosos i el comissionat de Diàleg Intercultural de l’Ajuntament de Barcelona.

Un documental mostra la resistència dels protestants a Catalunya

Als anys quaranta el règim franquista va clausurar els temples evangèlics. I les comunitats protestants van optar per fer cultes clandestins a les cases. Una petita mostra de la resistència permanent que ha exercit el protestantisme històric a Catalunya i que recull el documental *Protestants. La història silenciada* del periodista **David Casals**. Produït per Clack, el documental s'estrena en el marc de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya i es podrà veure dimarts 16 a **Mataró**, dissabte 20 a **Barcelona** i dilluns 22 a **Sabadell**.

“La meua àvia materna sempre m’havia explicat que feien cultes clandestins al menjador; una vegada van rebre una denúncia i el meu besavi va passar una nit al calabós”, explica el periodista en entrevista a Catalunya Religió. Quan la seva àvia mor el març de 2018 decideix recuperar el tema i recollir la memòria de tota una generació. [Ens ho ha explicat també al **podcast de La Rebotiga de Catalunya Religió**].

Es posa en contacte amb el periodista mataroní **Joan Salicrú**, cofundador de la **productora Clack**. I comencen així un procés que dura tres anys i mig. El resultat és una peça audiovisual

de 52 minuts que recull la veu a totes les denominacions històriques del protestantisme presents a casa nostra: les **Assemblees de Germans**, l'**Església Evangèlica de Catalunya**, els anglicans de l'**Església Espanyola Reformada Episcopal**, la **Unió d'Esglésies Baptistes de Catalunya** i la **Federació d'Esglésies Evangèliques Independents d'Espanya**.

El muntatge situa molt bé els dos temples més antics de la ciutat de Barcelona: l'església evangèlica de Sant Pau, actualment al carrer Aragó 51; i l'Assemblea de Germans del carrer Terol, al barri de Gràcia. En aquest darrer temple, **Noemí Cortès**, presidenta de la Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya (**IBEC**), passa revista a diapositives antigues amb una llanterna màgica. És el fil conductor de caire poètic del muntatge. "Al segle XIX arriben les primeres comunitats feien servir mètodes que per l'època eren innovadors, el cine tot just s'estava inventant i la llanterna màgica es feia servir per fer classes d'escola bíblica o per projectar lletres dels cants", explica Casals. La que conserven del carrer Terol els ha servit com "un recurs artístic, per posar llum a un tema que no es coneix".

Un context històric determinant

Amb una òptica periodística, *Protestants* fa una breu pinzellada a l'origen del protestantisme. I descriu les etapes clau de la seva trajectòria al nostre país. Des que la Inquisició va impedir que arrelés el missatge de **Martí Luter**, passant per la constitució de 1869 després de l'exili d'**Isabel II**, la segona república, la guerra civil, el règim franquista, i fins a la redacció de l'actual constitució.

Si bé les primeres comunitats se situen a partir de 1869, "segurament abans hi havia coses clandestines", apunta David Casals. El periodista explica que el 1845 es publica a Londres una traducció del Nou Testament en català. Mostra del fet que "hi havia una necessitat, tot era clandestí i molt minoritari".

A partir de 1869 al món evangèlic no només es funden esglésies. Casals en posa un exemple familiar. "Tinc un rebesavi que es converteix al protestantisme aquí Barcelona el 1896". A la seva comunitat, a Rubí, el pastor **Francesc Albricias**, funda un casal republicà, una revista,

una societat de socors mutus pels obrers, una escola -en una època amb una taxa d'analfabetisme molt elevada-, una església i una lògia maçònica. Albricias serà desterrat a Alacant per haver-se negat a agenollar-se en una processó.

"Amb la segona república es reconeix per primera vegada la llibertat religiosa, però no es viu". I just després, amb l'esclat de la guerra civil, "les esglésies protestants són equiparades a 'judíos, masónicos y comunistas'".

Mentre que a la resta de l'Estat, explica Casals, s'executen pastors protestants -com el cas del reverend anglicà **Atilano Coco** a Salamanca-, a Catalunya en canvi, a partir del 1939 hi ha molts pastors a l'exili. "El primer que fan les tropes de **Franco** quan arriben a Barcelona és cremar les esglésies evangèliques, excepte les que depenen de les comunitats d'expatriats".

Entre la clandestinitat i la intolerància

El documental relata amb detall com el culte protestant és clandestí fins el 1945. Són celebracions amb un màxim de 12 persones, sovint

amb gent controlant entrades i sortides. Eviten deixar res per escrit, i sobretot, sense un dels elements que caracteritza el protestantisme: el cant comunitari. “Tot es feia en veu baixa; els testimonis expliquen com entrar i sortir, espaiant les entrades, mirant de no repetir el domicili d’una setmana per l’altra”, apunta Casals. Només a Barcelona es calcula que un centenar de domicilis particulars van acollir culte amb regularitat durant aquesta època.

Amb el canvi de context internacional després de la Segona Guerra Mundial, el 1945, “el règim de Franco es veu obligat a donar una mica de mà oberta”, recorda. S’aprova el ‘**Fuero de los Españoles**’, un document que reconeix la llibertat religiosa, però sense manifestacions públiques. “Reconeixen la llibertat religiosa d’una manera una mica particular. Diu que la religió oficial és la catòlica, però els que professen un culte no catòlic seran respectats”.

Dos anys després de reobrir esglésies, el 1947 viuen “una onada d’intolerància”, fruit d’una carta del cardenal de Sevilla que insta directament a atacar els temples protestants. “A Catalunya els que fan aquests atacs són els requetès”, explica.

Assalten el temple metodista que avui es troba al carrer Tallers de Barcelona, fereixen un pastor a Granollers i es fan pintades a una església de Figueres que diu “Id a Inglaterra”. Segons explica **Josep Lluís Carod-Rovira** en el documental, la pintada respon al “tòpic que el protestantisme és una religió estrangera i per a estrangers”.

150 anys d’història

Per a Casals és important posar en valor la pròpia història: “A Catalunya les esglésies protestants històriques **fa més de 150 anys** que són aquí”. I recorda que “les primeres comunitats protestants a Catalunya volien modernitzar, aplicar els valors evangèlics a la societat, tenien un activisme social”.

Considera que “a finals del segle XIX les primeres comunitats tenen un component no progressista, però sí liberal”. Recorda com a més d’una església, fundaven escoles, impremtes o hospitals per atendre sense discriminació les necessitats del món evangèlic i amb clara vocació social.

També assenyala que “per un protestantisme clàssic el més important del culte és la predica-

ció”. Un fet que contrasta, diu, amb el tarannà dels nous moviments carismàtics, pentecostals i neopentecostals. Dirigits a classes populars, dediquen més temps al cant que a comentar les escriptures a les celebracions. “Això els consola i els dona energia; ha d’haver-hi espai per tot”, conclou Casals.

Amb tot, no renuncia a contribuir amb el documental a fer pedagogia, donar a conèixer els orígens del protestantisme a Catalunya i promoure’n les arrels al territori. “Tenim el repte de no descuidar la història i tenir molt clar que el protestantisme és plural”. I lamenta que “si la història d’Espanya hagués sigut una mica diferent, segurament hi hauria, com a França, una església protestant amb un pes social”. Cosa que aquí no ha passat.

Repressió en l’amor i en la mort

Un dels casos que més va colpir el periodista és el de **David Estrada**. Va contraure matrimoni amb una dona anglicana als Estats Units. Tots dos, protestants. Ella, amb pasaport americà, constava com a casada. Ell, solter. Aquí els va costar 15 anys que els reco-

neguessin l'enllaç. Casals se sorprèn de “com et pot afectar la teva vida quotidiana exercir un dret fonamental”.

El documental també explica la vulneració d'altres drets socials bàsics. Per exemple, amb els cementiris “dels dissidents”. Tampoc en la mort els evangèlics eren iguals a la resta. Entre els exemples que han documentat, David explica el cas d'un pastor de Mallorca, el dirigent sindical **Bartomeu Alou**. “Va morir de mort natural a principis de la guerra civil i al cap d'un any les autoritats s'adonen que en el cementiri 'hay este'”. David explica que “no només el desenterren, sinó que no el poden passar per la porta perquè seria retre-li homenatge”. Fan un forat al mur, per on passen el taüt i l'abandonen a fora.

L'obertura del Concili Vaticà II

Entre els diversos punts d'inflexió històrics el documental reconeix “un canvi total” per part de l'Església catòlica després del **Concili Vaticà II**. Una de les principals aportacions que va fer és l'aposta per la unitat dels cristians i la necessitat de practicar un veritable diàleg ecumènic.

Com a pioner de l'ecumenisme a Catalunya, el documental recull el testimoni del caputxí **Joan Botam**, que reconeix com molts “sentien admiració secreta pels protestants” conscients que “se la jugaven” amb els cultes clandestins. També apunta Carod-Rovira en el documental que “l'ADN del protestantisme és la resistència” i que això els ha fet adoptar “posicions més fermes i sòlides”.

El documental *Protestants* dona veu a 12 testimonis del món evangèlic -**Maria Teresa Alamán**, David Estrada, **Pablo García Rubio**, **Santiago Giordano**, **Daniel Giralt-Miracle**, **Esther Marí**, **Josep Monells**, **Marta Navarro**, **Salvador Salvadó**, **Lidia Sevilla**, **Eliseo Vila**, **Armand Urrútia**-, a més a més de la veu del caputxí Joan Botam i de sis especialistes, que analitzen el context històric, polític i religiós de cada etapa, com són **Carne Capó**, **Josep-Lluís Carod-Rovira**, **Noemí Cortès**, **Carlos López Lozano**, **Federico Vázquez Osuna** i **Marta Velasco**.

La Rebotiga n.23. "Protestants. La història silenciada"

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana parlem del documental **projectat** a la Mostra de Cinema Espiritual **Protestants. La història silenciada**, amb el periodista **David Casals**. També repassem les notícies més llegides de la setmana com la dels actes **d'inauguració** de la Torre de Maria de la Sagrada Família, i del darrer **club de lectura** de Catalunya Religió. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Mor mossèn Brustenga, un rector incansable

Aquest dimecres hem acomiadat a mossèn Joaquim Brustenga i Miquel, qui fou rector de Mollet del Vallès durant deu anys de 1991 fins a 2001. Nascut el 1935, va ser ordenat sacerdot diocesà de Barcelona el 1958 i sempre va estar dedicat a la vida parroquial. El 2013 va jubilar-se després de la darrera etapa com a rector de la parròquia de Sant Ramon Nonat a Collblanc, i a Santa Maria Magdalena al barri de Roquetes de Barcelona, tot i que va mantenir l'activitat pastoral col·laborant en diverses parròquies.

VICENÇ VILÀ / PARRÒQUIA DE SANT VICENÇ DE MOLLET
DEL VALLÈS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

50 anys de l'Escola Claver: "Apassionats per seguir endavant"

Més de tres-centes persones entre educadors actuals i jubilats, alumnes, exalumnes i famílies es van aplegar diumenge passat al **Col·legi Claver de Raïmat** a Lleida per celebrar els cinquanta anys de l'escola. Ho van fer amb una eucaristia presidida pel superior dels jesuïtes a Lleida, **Alexis Bueno**, que va donar així el tret de sortida als diferents actes que es realitzaran durant aquest curs.

CR / JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia:
The Farewell.

La **18a Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya** se celebrarà del 15 al 30 de novembre, amb un cartell de 84 pel·lícules que es podran veure presencialment i en línia. En total, hi ha **programades** 88 projeccions presencials, en una cinquantena de sales repartides en 23 municipis d'arreu de Catalunya. Una edició que vol fer visible el paper de les dones en el marc de les diferents tradicions religioses. Per això, s'hi han inclòs films en què els personatges principals són dones.

Algunes de les obres que s'hi projectaran són *El jove Ahmed*, dels germans **Dardenne**, una pel·lícula que aborda el tema del radicalisme religiós i que obre portes al diàleg; *El pa de la guerra*, de **Nora Twomey**, que denuncia la barbàrie a què són sotmeses les nenes afganeses; *The Farewell*, de **Lulu Wang**, sobre el dol i les diferents maneres que té l'ésser humà de fer-hi front.

La Mostra arriba **un any més** als centres penitenciaris de Catalunya i als centres educatius de justícia juvenil, en el marc de les activitats per a la reinserció de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima del Departament de Justícia. Aquest any s'hi projec-

Més dones a la Mostra de Cinema Espiritual

taran, respectivament, els films *Especials*, dels directors guardonats l'any passat amb el Premi de Cinema Espiritual, **Eric Toledano** i **Olivier Nakache**, i *Déu meu, però què t'hem fet... ara?*, del francès **Philippe de Chauveron**.

Les poblacions que enguany acullen la Mostra són Alella, Barcelona, Blanes, Figueres, Girona, Granollers, la Vall d'en Bas, les Franqueses del Vallès, l'Hospitalet de Llobregat, Lleida, Manresa, Mataró, Montblanc, Olesa de Montserrat, Olot, Reus, Sabadell, Salt, Sant Cugat del Vallès, Tarragona, Terrassa, Vic i Vilassar de Mar.

Oferta en línia

L'edició d'enguany de la Mostra, que està adherida a Catalunya Film Festivals, reprèn la versió virtual iniciada l'edició anterior a causa de la pandèmia. Les plataformes on es podrà veure la Mostra des de casa són la **Sala Virtual Verdi** i **FilminCAT**.

Les dones, protagonistes del cinema espiritual

Alguns dels films protagonitzats per dones són *El pa de la guerra*, que té com a protagonista una nena afganesa que viu a Kabul sota el rè-

gim talibà i que tracta dels drets de les dones i del dret a l'educació; *The Farewell*, en què la protagonista és una dona gran que pateix un càncer terminal, versa sobre el dol i les diferents maneres que té l'ésser humà de fer-hi front; *Fortuna* explica el periple d'una nena etiop que arriba com a refugiada a una comunitat de monjos després de creuar la Mediterrània en una pastera i és un apropament espiritual al drama de la immigració; *Una pastisseria a Tòquio*, explica la història de la Tokue, una anciana amb les mans deformes a causa de la lepra, que s'ofereix a ajudar un pastisser: una mirada zen sobre el valor de les persones.

Pel que fa al format virtual, a la plataforma FilminCAT es programaran pel·lícules que giren a l'entorn de personatges femenins en un context marcat per alguna de les diferents tradicions religioses. Aquest apartat es titula 'Dones i religions. La fe conjugada en femení' i inclou els films següents: *Mimoses*, *Thelma*, *Les innocents*, *Fatima*, *Ida*, *Mustang*, *Hannah Arendt* i *Les invisibles*.

Retrospectiva de Satyajit Ray

A la Filmoteca de Catalunya, amb la col·laboració de la Casa Àsia, es programa una retros-

pectiva sobre el cineasta indi **Satyajit Ray**, en el centenari del seu naixement (Calcuta, 1921-1992). Ray es considera un dels cineastes més importants del segle XX. La seva sensibilitat el porta a indagar en la complexitat de les relacions humanes, sense defugir aspectes problemàtics de caràcter religiosos, social i polític de l'Índia contemporània.

Cicle "Ecologia i espiritualitat"

La Mostra programa el cicle 'Ecologia i espiritualitat', amb la col·laboració de **Justícia i Pau**, en què es projecten dos documentals que conviden a la reflexió sobre el model de planeta: *La sal de la Terra*, de **Wim Wenders** i **Juliano Ribeiro Salgado**, una reflexió sobre les desigualtats i els interrogants de la raça humana, i *Els espigoladors i l'espigoladora*, d'**Agnès Varda**, que conviden a reflexionar sobre la societat de consum.

4t Premi de Cinema Espiritual

El 23 de novembre, la consellera de Justícia, **Lourdes Ciuró**, lliurarà el 4t Premi de Cinema Espiritual a la guanyadora d'enguany, **Judith Colell**, directora de cinema, guionista, productora i actual presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català.

Colell rep el premi per la seva trajectòria com a autora de nou llargmetratges, entre els quals destaquen *15 horas (2020)*, guanyador del premi Signis a la millor pel·lícula en el reconegut Festival Internacional de Màlaga 2021, *Elisa K, Dones* i *53 dies d'hivern*. La seva sensibilitat humanista es manifesta en la manera com reflecteix la fortalesa de les dones enfrontades a proves molt dures (l'abús sexual, el maltractament, la manipulació o la solitud). Igualment, destaca en el tractament de la vulnerabilitat humana, sobretot dels nens, els ancians o les persones empobrides.

Aquest guardó, instaurat el 2018, reconeix un director o directora de cinema que s'hagi distingit, a través de les seves produccions, pel compromís amb una societat més justa i per la contribució a la pau i el diàleg interreligiós.

L'Espai educatiu de la Mostra

Enguany s'estrena l'Espai educatiu, una proposta pedagògica que posa a disposició del

professorat i els educadors guies didàctiques de diferents pel·lícules per poder treballar, per mitjà del cinema, diverses temàtiques curriculars des de la perspectiva de l'espiritualitat, el diàleg entre les religions i la cohesió social. Està adreçat al professorat i l'alumnat de 4t a 6è de primària, ESO i batxillerat.

Les guies dels films es poden descarregar des del [portal](#) de Cinema espiritual.

Aquest espai forma part d'Acció Cinema, un projecte impulsat per Catalunya Film Festivals, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i el Departament de Cultura, i és una aposta decidida del Departament de Justícia per fomentar l'ús del cinema com a eina pedagògica per promoure la reflexió, l'acció i la transformació entre el jovent.

Enigmàrius La Paraula S'agrada

Un any més tindrà lloc el concurs La Paraula S'agrada, en dos centres de secundària de Bar-

celona: l'escola Jesuïtes Casp i l'IES Flos i Calcat. El concurs està conduït per l'enigmista i escriptor **Màrius Serra**, que proposa enigmes lingüístics sobre el vocabulari de les religions.

En aliança amb les entitats

La mostra compta amb la col·laboració d'una seixantena d'organismes i entitats per fer realitat aquest projecte, entre les quals hi ha la Fundació la Caixa, la Filmoteca de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, la Fundació Basílica de la Sagrada Família, els cinemes Verdi i diversos ajuntaments, universitats i entitats culturals, cíviques i religioses.

9è FESTIVAL DE MÚSICA CRISTIANA

PRINCIPAT D'ANDORRA

Del 17 al 20 de Novembre 2021

17, 18 i 19 de Novembre

Música d'aprop amb CESC

Visita les aules de 3r i 4t d'ESO
de les escoles del Principat

Escoltar, cantar i dialogar amb l'artista

Divendres 19 de novembre

Amb els alumnes de 1r i 2n d'ESO a Sant Julià

9h 30 Benvinguda i pregària

10h 30 Activitat per Sant Julià

13h Dinar, botifarrada a la plaça Germandat

14h Concert amb Grilex a l'Auditori Claror

Dissabte 20 de novembre

16h Andorra confia i s'enlaira:

- Cor de Rock d'Encamp
- Patxi Leiva
- Sunset Dreams
- Ladis Baró
- Guillem Tudó
- Zip de Guzmán
- Esbart Laurèdia
- Quim Salvat

18h 30 Berenar

19h 30 Eucaristia amb Worship.cat
presidida per l'Arquebisbe Joan Enric Vives

CONFIA I ENLAIRA'T

CANÒLICH
MUSIC
I ANDORRA
SANT JULIÀ DE LÒRIA

www.canolichmusic.com

Organitza:

Col·labora:

Festa Major a la Sagrada Família per inaugurar la Torre de Maria

Gegants, castellers, trabucaries, falcons, corre-focs, esbart, sardanes, missa, concerts, jocs al carrer... Tots els elements d'una Festa Major per celebrar la inauguració de la Torre de Maria de la Basílica de Sagrada Família aquest desembre. Només hi faltaran els focs artificials, però la llum la posarà l'estel que coronarà la torre. El 8 de desembre a quarts de vuit del vespre l'estel s'il·luminarà per primera vegada. Amb 138 metres la Torre de Maria serà la segona més alta després de la Jesús, de 174 metres, i serà la primera de les sis torres centrals que es finalitza.

Aquest dilluns, coincidint amb l'onzè aniversari de la consagració de la Basílica, s'han presentat els **actes** de celebració que s'allargaran fins a Nadal. El dia central, la festivitats de la Immaculada, s'iniciarà la celebració al matí amb una festa de tot el cerimonial tradicional de Barcelona a l'interior de la basílica, organitzat amb l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. A les sis de tarda es farà una missa a la basílica presidida pel cardenal Joan Josep Omella que finalitzarà amb la benedicció de la torre i la il·luminació de l'estel a les 19.40 h.

“Una nova estrella il·luminarà la ciutat després d’un any de fosca”, ha explicat el cardenal Omella. La llum sortirà de l’interior de l’estel que corona la torre. Omella ha destacat que canviarà el perfil de la ciutat i que serà “una estrella de nova evangelització, dedicada a Maria, a qui demanem que intercedeixi perquè l’Evangeli il·lumini les nostres vides a la nostra ciutat”.

Il·luminació participativa

La Junta Constructora del temple ha previst una encesa gradual i participativa del nou estel. De l’1 al 7 de desembre, a través d’internet des de tot el món es podrà participar digitalment en il·luminar de forma simbòlica la torre de

la Mare de Déu. Cada persona que hi participi quedarà registrada i es mostrarà com s’hi apunta gent d’arreu del món.

La il·luminació real de les 800 finestres que formen la torre i de l’estel es farà en tres etapes. El 4 de desembre la part més baixa, el dia 6 de desembre la part superior, i finalment el 8 de desembre la torre s’il·luminarà sencera i l’estel brillarà per primer cop.

Segons el president delegat de la Junta Constructora, **Esteve Camps**, amb aquests actes i la participació virtual, es vol mostrar que “com deia Gaudí, el temple de la Sagrada Família el fa el poble”.

Aquesta dimensió ciutadana també s’ha accentuat amb la participació en els actes d’entitats comercials i veïnals de la Sagrada Família i entitats del tercer sectors. Per exemple, tallers ocupacionals per a discapacitats i casals de gent gran han col·laborat per fer una reproducció de la torre amb 2.000 pedres que han pintat els usuaris d’aquests centres.

El **programa** inclou el tradicional concert de Nadal de la Basílica amb l’Escolania de Mont-

serrat, i un concert de nades a la façana del naixement amb corals infantils de l’Eixample. També hi haurà una exposició d’**Antoni Gaudí** a la Pia Almoina de Barcelona i un cicle de conferències protagonitzada per l’arquitecte-director, **Jordi Faulí**. Alhora, es farà un concurs literari per a les escoles organitzat per la Fundació Blanquerna.

L’estel de 12 puntes

A data d’avui ja es pot veure finalitzada tota l’estructura de la torre de Maria que se situa a l’absis. Només falta coronar-la amb l’estel de vidre i acer que emetrà la llum des del seu interior. L’estructura, amb dotze puntes, que assoleixen set metres i mig de diàmetre, ja està gairebé muntada al peu de la torre i aquest dilluns Jordi Faulí l’ha mostrat a la premsa. Està previst que el 29 de novembre es pugi amb una grua i s’instal·li definitivament al cim de la torre. Una operació per la que no es farà cap convocatòria però que serà visible des de tota la ciutat.

Els materials de la torre permeten que de dia brilli reflectint la llum del sol, i de nit s’il·lumini des de dins. Com ha explicat Faulí, un dels reptes de la construcció ha estat garantir la sensa-

ció d'ingravedesa de l'estel malgrat el seu pes i volum, cinc tones i mitja. L'estructura també ha estat testada per suportar els llamps o un impacte de fins a cent quilos.

D'altra banda, en la presentació dels actes d'inauguració de la Torre de Maria s'ha informat que a poc a poc es va recuperant el ritme de

visites, com es pot apreciar voltant pel temple. **Xavier Martínez**, director general de la Basílica, ha dit que estan "contents" pel nombre de turistes però que, per exemple, l'octubre d'aquest han tingut només un 40% de les visites de l'octubre de fa dos anys. Per això, no fan cap previsió sobre l'acabament de les obres i pel 2022 només tenen previst pujar dues franjes més de la torre central.

A partir d'aquesta setmana els visitants al temple també poden veure una exposició a l'interior de la basílica sobre el projecte inicial, l'evolució del temple i el seu sentit devocional.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

12 decisions que han marcat la història de la Sagrada Família

La determinació d'**Antoni Gaudí**, l'impuls popular i la voluntat de l'església. Aquests han estat alguns dels aspectes claus perquè la construcció de la Sagrada Família es trobi en la recta final. Així ho ha explicat l'arquitecte director i coordinador de la basílica de la Sagrada Família, **Jordi Faulí**, en la seva conferència 'Coratge creatiu en la història de la Sagrada Família: dotze decisions claus de la Junta Constructora'.

Una ponència en què l'arquitecte ha exposat els moments més destacables de la història de la construcció del temple. També ha servit per inaugurar una exposició sota el mateix títol. L'acte ha tingut lloc aquest dilluns a la nau principal, coincidint amb l'onzè aniversari de la **dedicació** del papa Benet XVI del temple com a basílica.

"Una església del poble i per al poble"

Faulí ha destacat l'impuls popular com una d'aquestes claus per a la construcció de la basílica. De fet, la concepció de la Sagrada Família com a temple expiatori reafirma la idea d'"una església del poble i per al poble". L'arquitecte ha explicat que va ser l'Associació de Devots de

sant Josep qui va decidir construir un temple dedicat a la Sagrada Família finançat amb donatius de les persones.

Aconseguir aquests diners no ha estat sempre fàcil. En aquest sentit, Faulí s'ha referit a diversos moments en què l'impuls popular ha estat determinant. Les famoses captes anuals en són un exemple: joves que voltaven pel carrer a la recerca de donatius. Les campanyes, les exposicions o les visites que s'organitzaven també són mostres que l'obra sempre ha continuat per voluntat del poble.

Gaudí: determinat a acabar el projecte

“Confiar la direcció de les obres a un jove arquitecte de 31 anys: Antoni Gaudí”. Aquesta ha estat la segona decisió a la qual s'ha referit Jordi Faulí. La seva entrada al projecte quan la cripta encara era a mitges va provocar “un canvi de concepció” reflectit amb un disseny i estructura completament diferents dels que s'havien plantejat en els seus inicis.

Faulí ha remarcat la determinació de Gaudí per acabar el seu projecte. D'una banda, elaborant

maquetes, dibuixos i tota mena de documents per poder continuar la seva construcció. D'altra banda, insistint per aconseguir el finançament de la basílica. Gaudí va oferir als barcelonins ser protagonistes de la Sagrada Família. Aquells que donaven donatius podien ser models de les escultures de la façana del Naixement. “Ell mateix renúncia als seus honoraris i visita a coneguts per demanar-los almoïna”, ha relatat Faulí. Un impuls persistent que no va fallar mai compromentent-se a continuar amb la construcció i evitant la seva paralització el 1914 amb la seva imposició expressa. Tot per acabar dedicant la resta de la seva vida a una església concebuda com una “expressió plàstica, una gran catequesi de pedra expressada amb l'art”.

La Junta Constructora també dubte sobre la continuïtat del projecte

Als anys 70, diferents iniciatives, arquitectes i intel·lectuals, demanen l'aturada de la construcció de la Sagrada Família. Tal és el rebombori que, fins i tot, “la Junta Constructora sent qüestionada la continuïtat del projecte”, ha explicat Faulí. Per aquest motiu, la fundació posa la qüestió en mans del cardenal arquebisbe de

Barcelona, aleshores **Narcís Jubany**. Després d'escoltar els seus arguments els fa dues preguntes: “Quina informació original de Gaudí es conserva per construir les naus de l'interior? I amb quins recursos es compta?”, ha parafrazejat l'arquitecte director. Amb les maquetes de Gaudí i la llista de donatius de la Junta, la determinació de l'arquebisbe és clara: continuar la construcció. Una altra decisió clau en la història de la construcció del temple.

El factor decisiu per regularitzar les obres

El 2026 era la **data marcada** per acabar la Sagrada Família abans que arribés la pandèmia. Un d'aquests punts claus als que s'ha referit Faulí. “La pandèmia ha impedit aquesta fita; però establir-la ha permès col·laborar amb molts professionals i adoptar tècniques de construcció innovadores”, ha dit. Per l'arquitecte, també ha estat un factor decisiu perquè l'Ajuntament veïés clar regularitzar la llicència d'obres.

Acceptar el canvi de projecte de Gaudí i construir l'església per parts; continuar-la després de la seva mort; la dedicació del papa Benet XVI; iniciar la construcció de les torres centrals;

i acabar la primera torre central l'any 2021 han estat la resta de moments claus als que s'ha referit Jordi Faulí durant la seva exposició. Aquesta última com un missatge de "continuitat i esperança davant de tothom".

Faulí ha remarcat que les decisions esmentades "no han estat fàcils ni immediates". Fins i tot, ha dit, "moltes vegades han suposat l'assumpció d'un risc". Per això, ha continuat, "eren induïdes per una determinació que podríem definir de coratge creatiu com el que el **papa Francesc**, en la carta apostòlica 'Patris Corde', atribueix a sant Josep".

"Un enamorat de Gaudí"

En la seva intervenció a l'inici de l'acte, el bisbe auxiliar de Barcelona, **Sergi Gordo**, ha presentat a Faulí com "un enamorat de Gaudí". "De tant que l'ha interpretat, se li ha contagiada la seva minuciositat, el treball i la professionalitat", ha dit. Gordo també ha destacat el treball de l'arquitecte actual que, com Gaudí, "posa tot el seu esforç de cara a l'evangelització".

En l'acte també hi ha estat present el cardenal i arquebisbe emèrit de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach**; el president delegat de la Junta

Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, **Esteve Camps**; i el rector del temple, **Josep Maria Turull**. La conferència s'ha emmarcat en la jornada en què s'han donat a conèixer els **actes inaugurals de la torre de la Mare de Déu** que se celebraran el 8 de desembre i al llarg de les següents setmanes. A més, coincidint amb el 150è aniversari de la proclamació de sant Josep com a patró de l'Església Universal, també s'ha estrenat una exposició sobre la seva figura al temple de la Sagrada Família.

Fotografia: MEV.

Oriol Picas, nou director del Museu Episcopal de Vic

Oriol Picas i Riera és el nou director del Museu Episcopal de Vic, en substitució de **Josep Maria Riba**, qui ha estat al capdavant del MEV durant disset anys. Picas, que s'ha presentat als mitjans aquest dijous, ha assegurat que ha acceptat el repte de dirigir el Museu Episcopal de Vic (MEV) perquè creu que pot aportar "en el treball de projecció del museu en tots els seus àmbits", reforçant el seu paper com un dels motors culturals de la ciutat i de la Catalunya Central.

Després d'agrair el nomenament que aquest dimarts va fer la Junta de Govern del MEV, el nou director ha dit en la seva presentació que tot el que fa el MEV ha de ser significatiu cultu-

ralment i socialment: incrementar i diversificar la difusió i l'acció educativa "tant dins dels seus murs (amb les exposicions, les activitats als diferents col·lectius i perfils de públics) com fora murs, especialment amb serveis i produccions digitals; la interacció amb la societat i les seves comunitats" perquè un museu al segle XXI "va molt més enllà de tenir una col·lecció molt potent" com la del MEV, un museu que per "història, evolució i posicionament" és, ara mateix, una referència al país.

El nou director del MEV creu que cal continuar l'aposta iniciada amb el Pla Estratègic de ser l'equipament de referència en art medieval.

Entre els objectius d'aquesta projecció hi ha la de consolidar aliances internacionals com la que ja s'ha establert a través de la Xarxa de Museus d'Art Medieval d'Europa o en l'àmbit nacional donant-lo a conèixer a més públic, fent un treball en xarxa i aprofitant "tot el potencial que té una ciutat que és important com a pol cultural" amb una universitat o grans institucions culturals com el teatre Auditori de l'Atlàntida i el mateix bisbat de Vic que, a més del museu compta amb monuments com la catedral i amb l'Arxiu Episcopal.

Picas també ha destacat la professionalitat de l'equip del MEV, un fet que és molt valorat en el sector museístic i s'ha compromès a treballar perquè la institució pugui millorar el finançament i adaptar-se a reptes com el d'implicar el museu en els reptes de desenvolupament sostenible, com fent-lo eficient energèticament, reduint dràsticament la producció de residus o promovent l'economia circular.

Valoració positiva de Josep Maria Riba, director els darrers disset anys

Picas substitueix en el càrrec a Josep Maria Riba que ocupava el càrrec des del 21 de desembre

del 2004. Tot i que el seu mandat vencia el setembre de 2022, el fins ara director va demanar al bisbe de Vic, Romà Casanova, president de la Junta de Govern del MEV, accelerar al seu relleu per la dificultat de combinar la direcció del museu amb el càrrec de vicari general del Bisbat de Vic, pel qual va ser nomenat el febrer d'aquest any. Riba s'ha mostrat "alleugerit" de passar el testimoni a un perfil de director que "s'ajusta molt al que ara necessita la institució" i que ha estat escollit entre una dotzena de noms. Riba es mostrava content per l'evolució del museu en la seva etapa on "el MEV s'ha anat projectant i adaptant" per convertir el museu en una referència i obert a tots els àmbits de la societat.

Oriol Picas i Riera

Oriol Picas i Riera (Barcelona, 1958) és gestor i planificador cultural. Llicenciat en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona i postgrau en Gestió i Polítiques Culturals, va iniciar la seva activitat professional en la promoció de les arts escèniques, la música i les arts visuals en el món local. Posteriorment ha centrat la seva activitat en la planificació i gestió dels equipaments culturals on ha estat autor de recerques

i treballs tècnics sobre aspectes com la programació d'activitats, la necessitat de recursos, o els plans estratègics i contractes programa.

Des del 2012, ha focalitzat aquesta activitat en el sector dels museus, especialment amb la renovació i expansió de les xarxes territorials de museus, la definició del Sistema de Museus de Catalunya o la direcció tècnica del Pla de Museus de Catalunya. Picas resideix a la comarca d'Osona i ja va participar en projectes culturals anteriorment com a coordinador tècnic de la QUAM i en actes i activitats del Mercat de la Música Viva de Vic.

Un dels seus centres d'interès, tant en l'àmbit professional com fora d'ell, és la governança dels projectes culturals, especialment en la participació àmplia de les persones i dels col·lectius, mitjançant el treball en equip i l'aplicació de metodologies participatives. Aquest fet s'ha plasmat, per exemple, en el Pla de Museus de Catalunya i en el I Fòrum dels Museus de Catalunya.

GO KUBO!

LA NOVA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ
DE BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

NOVETAT
1r i 2n
PRIMÀRIA

Banyoles, retorn als orígens del pare Butinyà

Una de les cases amb més història de la plaça Major de Banyoles és la del número 49. És Can Butinyà, la casa natal de **Francesc Butinyà i Hospital** (Banyoles 1834 - Tarragona 1899), jesuïta i fundador de dues congregacions religioses amb presència a casa nostra: les **Serves de Sant Josep** i les **Filles de Sant Josep**. Aquestes últimes regenten la casa natal del seu fundador i ens l'ensenyen amorosament.

Passegem per les diverses sales de la mà de les cinc germanes que conformen l'actual comunitat banyolina. A la casa, museïtzada entorn de la vida i l'obra del pare Butinyà, trobem la cambra on va néixer, una altra sala sobre la seva labor apostòlica -on hi ha ressenyades les fundacions i les viles on va predicar- i dues sales que mostren les seves publicacions, cartes i records així com el que s'ha escrit d'ell. Tota aquesta documentació va servir per omplir les més de 16.000 pàgines de l'expedient presentat a Roma per aconseguir la **canonització del pare Butinyà**. Finalment, una altra de les sales exposa una relíquia del seu taüt i explica els darrers dies del jesuïta banyolí.

De la casa, crida especial atenció la capella de la comunitat, amb un sagrari en forma de torn de fi-

lar que rememora els orígens menestrals tant del pare Butinyà -a casa seva eren corders- com de l'essència i carisma obrer de la congregació. Perquè per Butinyà, tal com va deixar escrit i es reflecteix a la paret de l'oratori: "Crist és lloat en el treball".

El dia a dia de la comunitat banyolina

Les cinc germanes ens expliquen que no porten gaires anys a Banyoles. Hi van arribar a principis dels anys 90 del segle passat adquirint la casa natal del seu fundador als descendents de la seva família. És per això que hem de recalcar que no es tracta de la casa mare de la congregació, sinó de la del seu fundador. Per això, ser a Banyoles és una presència volguda i desitjada de la congregació, com un retorn als orígens, al poble que va veure néixer Francesc Butinyà, i del qual se sentia molt orgullós. En aquest sentit, la casa té diferents funcions, com la d'acollida espiritual, la de museu i vindicació de la figura del pare Butinyà. I, sobretot, una vessant social i humanitària que practiquen les germanes a través del treball: "El nostre cor és el taller", reivindiquen. I és que les monges tenen en el treball i, sobretot, en atendre les dones obreres la seva missió principal, tal com ho va voler Francesc Butinyà.

En arribar a Banyoles, seguint el lema "d'Evangelitza des del treball" les primeres monges treballaven en diverses feines d'infermeria o fins i tot, fent esparidenyes: "La nostra espiritualitat és la de Natzalet perquè Jesús obrer és el centre de la nostra vida", ens explica una de les religioses. A poc a poc, la casa va anar agafant l'aspecte que té avui i actualment les cinc germanes fan diverses tasques apostòliques a Banyoles. Tenen un petit banc d'aliments i dos dies a la setmana disposen d'un servei de borsa laboral per ajudar a dones a trobar feina, així com una de les germanes ajuda al rober de caritat parroquial. No obstant, la tasca central de la comunitat és la botiga solidària i de comerç just que regenten a Can Butinyà

Monges de comerç just

Als baixos de la casa trobem des del 2007 una botiga especial i singular que ven productes de comerç just provinents de tot el món. "En quedar buit el local, vam obrir un procés de discerniment per valorar i escollir quin ús li volíem donar", exposa una de les religioses. És així com van creure que una botiga solidària que vengués productes elaborats per petits productors i cooperatives obreres d'arreu del món

seria una bona finalitat. Avui, a la botiga regentada per les germanes amb l'ajuda de diversos voluntaris trobem aliments (molts tipus de cafès), bijuteria, obsequis i artesanía provinents de l'Índia, Amèrica del Sud i l'Àfrica.

Singularment, moltes d'aquestes petites cooperatives estan portades per dones i els seus productes arriben fins a Banyoles gràcies a l'ONG **Fundación Trabajo y dignidad** que regenta la congregació. D'aquesta manera, nus a nus, s'estén una xarxa que dignifica la vida de centenars de petits productors seguint els principis de Francesc Butinyà. Amb la botiga de Can Butinyà, la casa natal no és només un lloc per recordar la vida del fundador sinó també per viure la solidaritat amb els treballadors pobres d'arreu del món, concebent especialment la dona obrera com a agent de la seva pròpia alliberació en el treball, tal com pretenia el pare Butinyà.

Si aneu a Banyoles i voleu visitar l'espai, demaneu per la botiga de les "monges butinyanes", que és com són conegudes -i estimades- a la capital del Pla de l'Estany.

Sant Nectari d'Egina

**MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZHDA**

El nou de novembre, al calendari bizantí es commemora un sant molt estimat pels ortodoxos i, molt especialment, pels grecs. Es tracta de **sant Nectari d'Egina** (1846 - 1920) que va ser canonitzat l'any 1961 pel Patriarcat de Constantinoble.

L'any 1908 es va retirar al Monestir de la Santíssima Trinitat d'Egina, on va viure com a monjo i pare espiritual la resta de la seva vida. Va escriure, va publicar, va predicar i va escoltar confessions d'aquells que venien de prop i de lluny per beneficiar-se de la seva guia espiritual. Sant Nectari va morir la tarda del 9 de novembre de 1920 als setanta-quatre anys i després d'haver

estat hospitalitzat a causa d'un càncer. El seu cos va ser enterrat al Monestir de la Santíssima Trinitat on, una multitud de devots provinents de Grècia, Egipte i d'arreu del món, venien per pregar a la seva tomba.

L'illa d'Egina és una de les Illes Saròniques que es troba al mig del golf Sarònic a una desena de quilòmetres del Peloponès i a una vintena de quilòmetres del sud-oest del Pireu.

En celebrar la memòria d'aquest sant no podem oblidar tant aquí com a casa nostra, a l'església de Barcelona, el que va succeir. Un esdeveniment de ja fa anys que marcaria de manera in-

deleble als qui ho van viure de prop. Un fet que està relacionat amb el Sant del qual estem parlant i que està present en la memòria del poble.

Una persona jove va emmalaltir sobtadament i va haver de ser ingressada d'urgències. En principi, els metges no varen poder diagnosticar d'on venia la infecció que patia. Davant del seu estat molt greu va ser portada al quiròfan i, sense saber què passava, van obrir-la per poder fer-li un cultiu i esperar el resultat.

Aquesta persona era molt creient i a petició de la família van demanar la presència d'un sacerdot perquè pogués assistir-la. Ell portava l'oli procedent d'Egina. Aquest oli crema nit i dia en la llàntia del sepulcre del sant i les monges del monestir l'omplen en unes ampolletes que es distribueixen als peregrins que així ho demanen. Una d'aquestes ampolletes amb oli havia sigut portada a Barcelona i, en aquell moment, s'administrà al malalt.

Al cap d'unes hores, aquesta persona millorà sensiblement i, malgrat que el resultat del diagnòstic encara no se sabia, ella va ser guarida per sorpresa de tots.

Aquesta persona més tard aniria en peregrinació a l'illa d'Egina a visitar la tomba del sant. Després, amb l'ajut d'un iconògraf vingut del Mot Athos, "escriuria" la icona de sant Nectari. Una ofrena d'agraïment que ella senti com un miracle i que, fins al dia d'avui, es troba al temple de l'església per a la veneració de tothom.

Aquest relat pertany a l'experiència interna viscuda i en què, sense dubte, la fe hi té molta veure. Aquesta persona ja fa temps que va abraçar la vida monàstica.

Per finalitzar triem unes paraules adreçades pel mateix sant Nectari: "Busca Déu cada dia, però busca'l en el teu cor, no a l'exterior. I, quan el trobis, ten-lo amb temor i tremolor, com els querubins i els serafins... Mentrestant, per trobar Déu, esdevé humil com la pols davant del Senyor, perquè no el complauen els orgullosos, mentre que visita els qui són humils de cor. Heus ací per què Ell digué: 'Aquell que em complau és aquell que és dolç i humil de cor'".

Acord de Blanquerna i UNICEF en favor dels drets de la infància

El president de la Fundació Blanquerna, **Salvador Pié**, i el president d'**UNICEF** Comitè Catalunya, **Jaume Lanaspá**, han signat aquest dimecres un conveni de col·laboració entre ambdues entitats amb l'objectiu de promoure i incloure l'enfocament en drets dels infants als estudis universitaris que imparteixen les tres facultats de Blanquerna-URL en els àmbits de l'Educació, la Salut, l'Esport, la Comunicació i les Relacions Internacionals.

BLANQUERNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 1.600 alumnes participen del taller sobre la missionera Isa Solà

El **Museu Diocesà de Barcelona** ha desenvolupat una activitat escolar, a partir de l'exposició '**El que no es dona es perd**', sobre **Isabel Solà**, per apropar la missionera de Jesús Maria als alumnes de les escoles. Més de 1.600 joves han pogut assistir a aquest taller educatiu que distingeix tres vessants al voltant de la figura de Solà. D'una banda, l'espiritual que té lloc a la Cripta de Santa Eulàlia, a la **Catedral de Barcelona**. En segon lloc, la social i humanitària i, d'altra banda, la de coneixença, a partir de la mostra fotogràfica de la Isabel Solà, exposada al Museu.

ARQUEBISBAT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Càritas Internationalis insta els líders mundials a adoptar polítiques climàtiques a favor dels pobres

Amb motiu de l'obertura de la 26a Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, les sessions del qual es prolongaran fins al 12 de novembre a Glasgow, **Caritas Internationalis** insta els governs a adoptar polítiques urgents que garanteixin la cura del medi ambient i la justícia social. L'organització concreta aquestes mesures en desenvolupar polítiques climàtiques favorables als pobres i basades en els drets humans. Que, d'aquesta manera, permetin a la població "viure amb dignitat, adaptar-se i ser resilents als impactes climàtics adversos".

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis

Jornada mundial dels pobres

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquest diumenge, 14 de novembre, el Papa ens convoca a celebrar la Jornada Mundial dels Pobres, amb el lema: “De pobres en tindreu sempre amb vosaltres (Mc 14:7)”. Aquestes paraules de Jesús les hem de situar en el context de l’àpat a casa de Simó el leproós a Betània. Jesús va ser ungit per una dona anònima, que vessà sobre el cap del mestre perfum de nard autèntic. Davant d’aquest fet, com ens diu el papa, hi hagué una primera reacció dels deixebles, que, considerant el valor del perfum, pensaren que hauria estat millor vendre’l i donar el que s’obtingués als pobres. L’altra reacció davant d’aquest fet va ser la de Jesús, que digué en relació al que havia fet la dona: “Ha fet una obra bona amb mi”.

I és que ungit Jesús, aquella dona anònima, “destinada a representar tot l’univers femení que al llarg dels segles no tindrà veu i sofreix violència, inaugurarà la significativa presència de les dones” a la creu de Jesús, al seu sepulcre i en la resurrecció.

Com diu el papa en el seu missatge amb motiu d’aquesta jornada, “les dones, sovint discriminades i al marge dels llocs de responsabilitat, a l’Evangeli són protagonistes en la història de la revelació”.

El papa ens diu que “el rostre de Déu que” Jesús “revela, és el d’un Pare per als pobres, al costat

dels pobres". Per això el papa ens recorda, com ens fa vore Jesús, que "la pobresa no és fruit de la fatalitat" i que a ell el reconeixem "en la vida dels pobres, en el seu sofriment i indignència, en les condicions, a vegades, infrahumanes en les que són obligats a viure". El papa insisteix a fer-nos vore que "els pobres ens evangelitzen, perquè ens permeten redescobrir els trets més genuïns del rostre del Pare" i per això "estem cridats a descobrir Crist en ells". Com ens diu el papa, "Jesús no està només de part dels pobres, sinó que comparteix amb ells la seva mateixa sort". A més, tot i que sovint ho oblidem, "els pobres no són persones "externes" a la comunitat, sinó germans i germanes amb els quals hem de compartir el sofriment, per alleujar el seu malestar i marginació i retornar-los la dignitat perduda". El que és important, com a deixebles de Jesús, és adonar-nos que "compartir genera fraternitat". I que no és el mateix l'almoïna (que és ocasional) que el fet de compartir, que és una actitud perenne. El papa, que ens mostra com a exemple de servei als pobres, Damià de Veuster, apòstol dels leprosos a Molokai, ens crida a convertir-nos, que és "obrir el nostre cor per reconèixer les múltiples expressions de la pobresa" i alhora, "manifestar el Regne de Déu mitjançant un estil de vida coherent amb la fe

que professem". Convertir-nos, com ens diu el papa, "implica l'opció de no acumular tresors a la terra".

A més, el papa ens recorda que l'Evangeli del Crist ens encoratja a "estar especialment atents als pobres", i més encara enmig d'aquesta pandèmia, "on els pobres han augmentat desproporcionalment". El papa menciona "els menjadors socials per als pobres" i la necessitat, per mitjà de la "solidaritat social i la generositat", de "donar respostes concretes als aturats".

Un punt especialment important, que el papa posa sobre la taula, és que "un estil individualista", com el que viu Occident, "és còmplice en la generació de pobresa", una pobresa "que no és fruit del destí", com a vegades defensem, "sinó conseqüència de l'egoisme". En el seu missatge amb motiu de la Jornada Mundial dels Pobres, el papa fa una crida als governs i institucions mundials, per tal que afrontin "un model social previsor", capaç de "respondre a les noves formes de pobresa". El papa acaba el seu missatge amb motiu d'aquesta cinquena Jornada Mundial dels Pobres, convidant-nos a augmentar la nostra "sensibilitat per comprendre les necessitats dels pobres" i per acabar amb

la situació de precarietat (i fins i tot de misèria) que viuen tants homes i dones del nostre món.

Cal recordar que des que va esclatar la pandèmia, al nostre món han mort més de 13,8 milions de persones a causa de la fam i les seves conseqüències. A més, els efectes de la pandèmia han ocasionat moltes desigualtats. Per això "organismes internacionals adverteixen que el 85% de la població mundial, viu amb menys de 26 euros al dia".

Com va dir el papa Francesc el 2015 a l'homilia de la missa a Santa Marta, "la pobresa està al centre de l'Evangeli i sense ella no es comprèn al missatge de Jesús". Per això diumenge que ve, en aquesta Jornada Mundial dels Pobres, hem de recordar la importància que té per als cristians acollir els més desvalguts i ajudar-los en les seves necessitats, perquè d'aquesta manera puguin viure amb dignitat.

Com canviaria el món si seguíssim les paraules del papa, que en la catequesi del passat 20 d'octubre, va dir: "Som lliures en la mesura que servim els altres, els pobres".

L'Església francesa vendrà patrimoni per indemnitzar les víctimes de la violència sexual
DM, 09/11/2021 | EL PAÍS

El Vedruna Vall incorpora l'atenció plena' a les seves classes
DC, 10/11/2021 | TERRASSA DIGITAL

Dos anys d'obres deixen restaurat tot l'exterior de la catedral de Vic
DC, 10/11/2021 | EL 9 NOU

Banyoles dedica una setmana a les religions
DC, 10/11/2021 | EL PUNT AVUI

La capella dels Segadors de Barcelona comença el llarg camí cap a la restauració
DC, 10/11/2021 | BETEVÉ

El bisbe de Vic calcula que hi pot haver nou bisbe a Solsona en mig any
DJ, 11/11/2021 | REGIÓ 7

Es publica el Calendari de l'Ermità 2022, la guia per viure la natura i la cultura
DV, 12/11/2021 | TORNAVEU

Vuit mesquites, nou patrimoni de la humanitat a Costa d'Ivori
DV, 12/11/2021 | EL PAÍS

Solidaritat Sant Joan de Déu
 @SolidaritatSID

★ Saps quin és el desig de la Fundació Germà Tomàs Canet a Manresa? "Ofereim un futur a les persones **#refugiades**"

♥ Ajuda's a fer-ho possible col·laborant amb un donatiu a la campanya **Desitjos per un món millor!** bit.ly/3Hdwkt3

#DesitjosCompartits
 Traducció Tweet

DH Aragón-San Rafael y 5 más
 13:09 · 12 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

U. Ramon Llull (URL)
 @uramonllull

● Avui **@mansunides** ha visitat el rectorat de la **@uramonllull** per fer-nos entrega de la placa que ens distingeix com a "Universitat compromesa amb Mans Unides"

☞ Al 2018 les dues entitats van signar un conveni que té per objecte la col·laboració cultural, educativa i científica

Traducció Tweet

Josep Maria Garrill i Gilio y 4 más
 14:37 · 10 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

EscolaniaMontserrat
 @EscolaniaMont

A l'Escolania comença una setmana de molta emoció! Comença el compte enrere per l'elecció del bisbetó, una tradició molt antiga nadalenca. Ahir es van proclamar els noms dels tres candidats.

Segueix-nos a Instagram per saber-ne més.

#sentimlescolania
#escolaniademontserrat
 Traducció Tweet

17:03 · 12 nov. 21 · [Twitter for Android](#)

Jesuites Catalunya
 @jesuitescat

Els jesuïtes a la COP26 de Glasgow fan una crida a l'acció per la conversió ecològica.

Traducció Tweet

jesuits.global
 Los jesuitas en la COP26 de Glasgow hacen un llamamiento a la acción para la conversión...

15:01 · 12 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

Justícia i Pau
 @JusticiaIPau

☞ Sou una entitat o una formació i esteu buscant formació en drets humans, cultura de pau, gestió del conflicte o ecologia i justícia?

☞ Doneu un cop d'ull a la nostra nova proposta formativa

👉 justiciapau.org/sites/default/...

Traducció Tweet

14:57 · 11 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

Llibreria Claret
 @LlibreriaClaret

● L'Alicia Guidonet de la Fundació **@MigraStudium** **@jesuitescat** ens explica que el llibre 'Pedagogia de la convivència' busca dialogar amb cadascuna de les persones que s'apropen a la seva lectura.

No us perdeu el booktràiler 📖👉
ow.ly/xzq450GdISI

#diversitatreligiosa
 Traducció Tweet

20:02 · 11 nov. 21 · [Hootsuite Inc.](#)

Maristes Catalunya
 @MaristesCat

Des de l'**#ASCompartir**, revisant i somiant el nou Pla Local d'Infància i Adolescència (PLIA) de **#Rubí**.

Perquè ens hi sentim compromesos...! Persones treballant per les persones.

@AjRubi **#obrasocialmarista** **#MaristesEscolta**

Traducció Tweet

9:28 · 12 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

La Sagrada Família
 @sagradafamilia

Avui us deixem fotografies del muntatge de l'estel!
 Ben aviat el veurem coronar la torre

Traducció Tweet

15:25 · 10 nov. 21 · [Twitter Web App](#)

Vedruna Àngels
 @vedrunaangels

Els responsables de riscos laborals de les escoles Vedruna ens trobem a Vic per fer formació **#intensament @VedrunaCat**

Traducció Tweet

12:24 · 12 nov. 21 · [Twitter for iPhone](#)

La Salle
 @LaSalleCat

En marxa La SalleXperience, la nova proposta que arriba a les aules de La Salle ow.ly/buZ730rZP3R **#EstàsACasa** **#MiraMésEnllà** **#SomLaSalle**

Traducció Tweet

lasalle.cat
 En marxa La SalleXperience, la nova proposta que arriba a les aules de La Salle -L...

16:02 · 12 nov. 21 · [Hootsuite Inc.](#)

Fundació Pere Tarrés
 @Fundperetarris

Vols ser un expert en bones pràctiques d'alimentació així com també en tècniques de prevenció per evitar reaccions al·lèrgiques? Inscriu-te al curs de Monitor/a de menjador: Especialista en menjadors escolars.

Inici 17 novembre
 Més info ow.ly/SZie50GMAam

Traducció Tweet

16:05 · 12 nov. 21 · [Hootsuite Inc.](#)

Escoles FEDAC
 @EscolesFEDAC

Trobada a la seu de Barcelona de l'equip impulsor i els referents d'**#escacseducatius** de les **#escolesFEDAC**. Compartim eines, recursos i aprenentatges al voltant de l'activitat complementària **#eskcmat!** **#avuixdemà2024**

Traducció Tweet

16:20 · 10 nov. 21 · [Twitter for Android](#)

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar i Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

